

§ 6. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at den, der er bekendt med eller formoder, at planter eller planteprodukter, der er i hans besiddelse eller beror hos ham, er angrebet af planteskadegørere, straks skal anmelde dette til ministeren, og om, at sådanne planter og planteprodukter ikke må fjernes fra stedet uden ministerens tilladelse.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan til gennemførelse af bestemmelser fastsat af De europæiske Fællesskaber fastsætte bestemmelser om, at enhver, der er bekendt med eller har formodning om forekomst af planteskadegørere, skal anmelde dette til ministeren.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at den, der til jordbrugsformål sælger, udlejer eller bortforpagter et areal med forekomst af planteskadegørere, skal underrette erhververen om forekomsten.

§ 7. Statskassen erstatter tab som følge af en påbudt tilintetgørelse af planter eller planteprodukter og emballage, medmindre det tilintetgjorte er angrebet af eller befængt med planteskadegørere.

§ 8. Udgifterne ved gennemførelse af påbudte foranstaltninger påhviler den, påbudet er rettet til, jf. dog § 7.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan bestemme, at udgifter i forbindelse med påbudte foranstaltninger, herunder udgifter til bekæmpelsesmidler, skal afholdes af statskassen.

§ 9. Krav om erstatning efter § 7 fortabes, hvis det ikke er fremsat for landbrugsministeren inden 6 måneder efter, at den påbudte tilintetgørelse har fundet sted.

Stk. 2. Krav om erstatning efter § 7 bortfalder, hvis den pågældende ved overtrædelse af bestemmelser fastsat efter loven, af forbud eller påbud meddelt efter sådanne bestemmelser eller på anden måde ved uforvarselig adfærd har nødvendiggjort tilintetgørelsen.

§ 10. Undlader en ejer eller bruger af et areal eller en producent, ejer, importør eller eksportør af planter eller planteprodukter at gennemføre påbudte foranstaltninger, kan landbrugsministeren lade arbejdet udføre på

den pågældendes bekostning. § 4 finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med arbejdets udførelse.

§ 11. Landbrugsministeren kan fastsætte gebyrer til dækning af udgifterne ved udførselskontrollen med planter og planteprodukter.

§ 12. Landbrugsministeren kan bemyndige styrelser under ministeriet til at udøve de beføjelser, der er tillagt ministeren efter § 3, § 4, § 5 og § 10, til at modtage anmeldelser efter § 6, stk. 1 og 2, og til at føre kontrol med overholdelsen af loven og bestemmelser fastsat efter loven. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over en styrelses afgørelser, herunder om, at sager ikke kan indbringes for landbrugsministeren.

§ 13. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der giver urigtige oplysninger eller undlader at give oplysninger efter § 5, nr. 2.

Stk. 2. Overtrædelse af § 4, stk. 2, straffes med bøde.

Stk. 3. I bestemmelser, der fastsættes efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der overtræder forskrifter i bestemmelserne, og for den, der undlader at efterkomme forbud eller påbud, der meddeles efter bestemmelserne.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber e.l., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 14. Loven træder i kraft den 1. januar 1984.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 121 af 12. april 1957 om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr og lov nr. 55 af 27. marts 1903 om foranstaltninger mod udbredelse af rustsvampe.

Stk. 3. Bestemmelser, der er fastsat eller opretholdt efter de love, der er nævnt i stk. 2, forbliver i kraft, indtil de ophæves af landbrugsministeren. Overtrædelse af bestemmelserne straffes med bøde. På tilsvarende måde straffes med bøde en tilsidesættelse af forskrifter, der er udstedt efter bestemmelserne,